

Ioan Slavici - se naște la 18 ianuarie 1848 la Șiria, lângă Arad. A fost al doilea copil din cei cinci. Tatăl său - Savu Slavici a fost cojocar, iar mama sa - Elene Slavici s-a născut la Borlea.

Între anii 1854-1858 frecventează școala elementară ortodoxă din Șiria, avându-l ca dascăl pe Dimitre Voștinari. În 1859-1860 frecventează încă o dată clasa a IV-a la școala elementară pentru a se putea înscrie la liceu. În 1860-1865 urmează liceul din Arad, unde primea săptămânal merinde de acasă. În 1865-1867 învață la liceul din Timișoara, unde dă ore de meditații. În 1867-1868 învață la liceul maghiar din Arad. În august 1868 trece examenul de bacalaureat la Satu Mare. Apoi face o călătorie pe Valea Someșului și în munții Apuseni. În octombrie 1868 se înscrie la Facultatea de Drept și Științe a Universității din Budapesta, unde trece cursurile de literatură română. În anul 1869 el se îmbolnăvește și se întoarce la Șiria, neavând bani.

În aprilie 1869 se înscrie la Facultatea de Drept din Viena. Pentru a se asigura material, el lucrează el lucrează secretar la un notar din Cumlăuș. În septembrie 1869 î-l

cunoaște pe Eminescu, care îi rămâne prieten și sfătuitor pe toată viața. Ambii sunt proclamați membri definitivi a societății literare "Romania".

În mai 1870 susține examenul de stat și ia lecții de la unii profesori cu nume european renumit (Suddwiyl Arnds, Rudolpl Ihering, etc. Debutază în martie 1871 cu comedia "Fata de birău", publicată în Convorbiri Literare. La 1 iunie 1872, în "Convorbiri literare" apare prima lui poveste "Zîna Zorilor" cu culegeri din folclor. În iulie 1872 Slavici părăsește Viena, încheindu-se viața lui de student.

În octombrie 1874 sosește la Iași, fiind găzduit de colegul lui de studii la Viena. Aici, prin Eminescu face cunoștință cu Ion Creangă cu care leagă o strînsă prietenie. În decembrie 1874 Slavici vine la București unde se stabilește cu traiul, locuind în strada Renașterii nr.3.

La 11 septembrie 1875 se căsătorește cu Ecaterina Szoke Magyarosy, înrudită cu o familie din Șiria - satul său natal, cu care va divorța la 18 noiembrie 1885.

Ioan Slavici a fost profesor de filosofie, logică, psihologie și română la liceul "Matei Basarab". La 1 noiembrie 1883, Slavici o cunoaște pe Eleonora Tănescu - Profesoară la școala elementară de fete din Sibiu, cu care se căsătorește la 18 martie 1886 la Sibiu.

La 11 noiembrie 1886 se naște Titu-Liviu, primul copil al lui Slavici, avându-l ca naș la botez pe Titu Maiorescu. În mai 1887 Slavici este ales secretar la Comitetul Central al Partidului Național Român, iar la 25 aprilie 1888 e condamnat la un an de "temniță de stat".

La 19 ianuarie 1889 cel de-al doilea copil a lui Slavici - Lavinia-Ioana-Josefina. La 10 iulie 1889 este eliberat din temniță și vine la Sibiu. După aceasta sunt publicate multe din operele sale.

La 25 noiembrie 1892 Slavici devine cetățean al României și se stabilește definitiv la București. Aici el publică mai multe opere ale sale, unele din ele fiind jucate pe scenă.

În aprilie 1925 Slavici pleacă la Crucea de Jos, la fiica sa Lavinia-Ioana-Josefina. Ioan Slavici se stinge din viață la 17 august 1925, la orele 18.30, la Crucea de Jos în casa fiicii sale Lavinia. Este înmormântat la sehitul Brazi. La funerariile de înhumare, alături de familie și de numeroșii prieteni, participă și mulți scriitori romani de la Societatea în care a colaborat.